

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 40/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 20.маја 2010. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, хвала вам. Каснимо мало, 10:11 сати је. Добро, није страшно, важно је да сте стигли овде на време.

Отварам претрес у предмету против Станка Вујановића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Републике Југославије.

Веће је у саставу, ја сам Снежана Николић-Гаротић, с десне стране је судија члан већа Винка Бераха-Никићевић, с леве стране судија Растко Поповић.

Да констатујемо да је данас присутан: Заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић, оптужени Станко Вујановић, бранилац адв. Мирослав Перковић.

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса, констатује да су приступили:

- Заменик тужиоца за ратне злочине,
- оптужени и
- бранилац

и објављује састав већа.

Да ли има примедби на састав већа? Нема.

Примедби на састав већа нема.

Оптужени, немате примедби на састав већа? Има ли неких измена у Вашим личним подацима?

Од оптуженог се узимају лични подаци, па СЕ КОНСТАТУЈЕ да су исти као на записнику од 11.05.2009. године и да се тренутно налази у КПЗ Сремска Митровица на издржавање казне по пресуди која није правноснажна овога суда и Већа за ратне злочине.

Оптужени упознат са правима у поступку у смислу члана 5, 89 и 318.

Ваша права знате, обзиром да се ми знамо од раније, значи пажљиво пратите ток претреса, постављате питања, учествујете активно у овом данашњем

суђењу и свим осталим данима, оптужницу сте примили, сада ћемо да је прочитамо.

Чита се оптужница Тужилаштва за ратне злочине КТРЗ 3/09 од 31.03.2010. године.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић прочитао оптужницу.

Изволите, ако ћете да читате? Има ли потребе да читамо, да чита тужилац? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

Оптужницом Тужилаштва за ратне злочине терети се Станко Вујановић да је дана 14.09.1991. године у поподневним часовима у Вуковару, у тадашњој Републици Хрватској, у саставу бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, као припадник Територијалне одбране Вуковара која је била у саставу тадашње Југословенске народне армије, кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба који је у том региону постојао а није имао карактер међународног сукоба, између ЈНА, територијалне одбране, добровољачких састава с једне стране и јединица МУП-а Хрватске, Збора народне гарде и добровољаца с друге стране, противно члану 3 став 1 тачка 1а IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године и члана 4 став 1 и став 2 тачка а Допунског протокола Женевске конвенције од 12.08.1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба Протокол II, Службени лист СФРЈ, међународни уговори број 16/78 према лицима која не учествују у непосредно у непријатељствима ли су престала да учествују у непријатељствима у односу на које се мора поступати у свакој прилици човечно, вршио убиства и насиље над њиховим животом и здрављем тако што је:

Униформисан и наоружан заједно са НН униформисаним и наоружаним мушким лицем у улици Другог конгреса КПЈ број 32, ушао у подрум куће породице Север из кога је уз претњу дугим ватреним оружјем извео мушкарце оштећеног Ивана Севера и оштећеног Адама Лукетића, а поменутом НН лицу наредио да остане испред врата подрума и не пушта напоље оштећену Блаженку Север са којом су у подруму биле и оштећена Рожа Лукетић и оштећена Марија Котреба, након чега је подрумској гаражи са више хитаца из ватреног оружја лишио живота оштећеног Ивана Севера и оштећеног Адама Лукетића, а када је оштећена Блаженка Север чувши пуцње кренула да изађе из подрума, поменуто НН лице је да би спречило њен излазак бацило ручну бомбу која је експлодирала, којом приликом су од распрснутих делова бомбе оштећена Рожа Лукетић и оштећена Марија Котреба задобиле бројне телесне повреде којима су подлегле на лицу места, док је оштећена Блаженка Север задобила тешке телесне повреде

опасне по живот у виду губитка левог ока, прелома леве лактице, прелом костију леве шаке са трауматском ампутацијом левог кажипрста и прелом десне размењаче са оштећењем живца горњих удова и оштећења чуло слуха,

- **чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли можете молим Вас сада да дођете овде? Претходно сте добили оптужницу, чули сте, да ли сте је разумели?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас сада позивам, тако пише у закону да се изјасните да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и да ли ћете да изнесете своју одбрану?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не признајем да сам учинио то кривично дело, изнећу одбрану. Само пре тога бих Вас замолио, ја сам овде добио од Вас једну забелешку од Министарства унутрашњих послова Републике Хрватске, али ту ја не могу ништа да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде то ћемо сада да видимо, да унесем само ово како сте се изјаснили па онда да видимо шта сте добили.

Оптужени изјављује да је оптужницу примио, па позван да се изјасни у смислу члана 320 ЗКП, изјављује да не признаје да је извршио кривично дело и да ће изнети одбрану.

Да видим шта сте то добили. Добро, ево Вама то, видећемо шта ћемо да направимо с том копијом, неку бољу.

Пре него што износи одбрану оптужени показује фотокопију службене забелешке коју је примио и коју није могао да прочита јер је копија лоша, па ће суд накнадно оптуженом уручити читку копију.

Ајдемо сад да пређемо на ово о чему се расправља у оптужници, сем ако Вас та службена белешка нешто не омета у Вашем излагању?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па не знам колико ме омета, овде се ради о овом Слободану Загрецком којег ја не познајем. Сад, шта он ту прича, да ли прича о мени нешто или, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам да ли можете Ви сада нама да кажете везано за ово што Вам тужилац ставља на терет, а да то, ако је то неки доказ ако овде, сад ћемо да видимо, није ни предложено да се изведе као доказ, да видимо касније.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека белешка, наћи ћу овде, копираћемо.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро онда небитно то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево и наша копија није баш тако сјајна, није ни наша копија добра али моћи ћете да останете мало дуже да извршите увид у спис, да прочитате ако можете и ово наше, а сада да пређемо на ову оптужницу. Шта се то дешавало 14.09., где сте били, шта је то све било и тако код Вас у Вуковару?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Почео је рат 14.09., тачно у 14 часова се кренуло у деблокаду касарне, како је информација дошла од Душана Јакшића, који је био ето тако неки организатор, да кажем, оног краја тамо где смо ми боравили већином српски живаљ, било је и других националности ту не само српски живаљ и нас око 30-ак је кренуло са Петрове горе у деблокаду, кренувши, оружје ко је шта имао и од униформи цивилних, цивилне одеће ко је шта имао обукао и кренули смо да се спојимо са сремско-митровачком бригадом, тако да би онда заједно ишли према касарни. Тако је кренуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом улицом?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ишли смо најпре Светозара Марковића, Светозара Марковића је улица прво ишла, ту није било неких баш много борби, да би се спојили са једном раскршћу Светозара Марковића и Пролетерска. Е, ту је у правцу Негославаца или Петроваца, сад не знам, је дошла та митровачка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле вам супротна страна дејствује, где су они?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па у Вуковару. Ми смо били у окружењу и пробили смо тај обруч да би се спојили са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И идете том улицом и ту више практично вас нико не пуца или пуца?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пуцају, пуцају, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па из кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из кућа?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, ми идемо улицама и онда док нисмо се мало боље, да кажем ајде, организовали да не идемо баш улицама, него смо ишли кроз дворишта, кроз башта итд., да нисмо баш на отвореном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По колико вас?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нас 30-ак је кренуло, е сад неко брже, неко је спорије ишао, како ко, па смо ишли од куће до куће и на почетку то није ни било детаљан претрес кућа па смо се чак и враћали јер из те куће је пуцано и даље на нас, а ми смо као наводно као то је чисто, у реду је, идемо даље па смо се враћали тако, било је таквих ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте добили оружје из Негославаца, пре тога или после тога?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Пре, пре тога једно 15-ак, 20 дана. Ја лично нисам добио из Негославаца, ја сам ту добио од једног мог доброг, јако доброг пријатеља који сам пре почетка тог сукоба добио од њега пушку, он је био на другој страни и тако. Онда смо се растали, за његово добро и моје добро нисмо се више ни виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у Негославце јесу ли ови други који су добили ишли или им се довозило?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли им се довозило или су ишли?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Из Негославаца је стигло оружје на ту Петрову гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И делило се?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И делило се нормално коме је требало, јер Петрова гора и Нова улица тамо где сам ја био и да је било једно пет, шест момака који су дошли код мене да се склоне из града, ту смо ми били код мене у кући, пошто је било и места и добра кућа, чврста, ту смо боравили, давали те неке страже, ајде баш да нисмо тек тако на мети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали и Хрвати своје страже у делу града који су они држали?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали Хрвати неке своје страже?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је био мали простор, то је мали простор што нису дошли Хрвати, делило нас малтене 200 метара с њихове стране тамо где су они били и овамо где смо ми били, конкретно тамо где сам ја био Нова улица се звала и делило нас 200 метара, ето они тамо а ми овде и то тако је било, стојимо. Они пуцају на нас, ми не узврћамо пошто није било ни муниције, ни док се није дошло до тог наоружања и тако то је било, не знамо ни шта чекамо ни хоће ли нам ко доћи помоћи, понестало је и хране и свашта је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се организовано храните?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се организовано хранили?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па док је било у замрзивачу, онда су нам искључили струју и телефоне, док је било хране било, кад не онда смо клали стоку, ко је шта имао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако сви заједно?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја говорим сад за овде код мене у тој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Душан Јакшић да ли вас је он организовао и скупио да се иде у ту улицу и тако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, ја сам ту рођен, ту сам живео у Новој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новој? Него у Светозара Марковића?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, Светозаром Марковићем, ту смо већ ишли кад смо ишли да пробијемо обруч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је то Душан Јакшић организовао?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, он је имао неког свог рођака у касарни. Е, сад како је он дошао до рупа 12, то је средство везе, па је комуницирао са том митровачком бригадом која је кренула, кажем вам, из правца Петроваца или из Негославаца и онда је он знао тачно и време када се крене, све и дојавио нама овде, ту код мене конкретно је дошао у 2 сата се креће у деблокаду касарне, пробијање обруча.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако јавио и другима?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Он је сад већину 15-ак, 20 имао на Петровој гори тамо око себе, а овде нас је било 5-6 код мене у кући и онда смо ми тих 200 метара

дошли код њега и ајмо, идемо и то је тако кренуло, идемо да се боримо, да пуцамо, идемо да пробијемо обруч да би се састали са војском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је имао 15-20 око себе?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па око 30-ак нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И позвао вас и још друге и то је 30-ак?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била нека, каква је то била јединица, мислим каква је то група људи, шта је то било?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ништа, ето као што би се сад ми овде сви скупили и шта ћемо, ово је Душан Јакшић, који нам говори два сата се иде у деблокаду, ко шта има нек обуче, ако има униформу има, ако нема нема, идеш такав какав идеш и идемо и крећемо и кад нас види непријатељ, усташија, не знам ни ја ко, пуца се на нас, е онда ми пуцамо на њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оних 15-20 који су били око њега, мислим јесу ли они нека јединица или нека, шта су они?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не може бити јединица, као што ми, ево сад вам ја опет понављам, као што би ми сада се састали и идемо, каква је то јединица, какав ТО, ТО нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је постала ТО?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је постала тамо ТО, кад се формирала ТО?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пример кад?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: После рата можда месец дана кад је Мирољуб Вујовић постављен за команданта и да би он мене, само за команданта он, да би он мене касније обавестио да сам ја његов заменик, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био Јакшић све време?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јакшић се трпао, морам тако да се изјасним, свукуд, он се стално, он је имао амбиције неке своје, он је официр резервни, капетан шта је био, он је један је био у рату, све време је био с официрима, са безбедњацима, не знам ни ја шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико дуго је он држао ту групу тих 15 што кажете, око себе пре 14-ог?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ми смо једно месец дана били у блокади, нигде нико више није могао да иде ни у град, ни нигде, ту по кућама и то је то, око месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је месец дана био с тих 15 људи?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па није то само 15, ја говорим 15 људи који су били способни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око њега?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, способни да се боре, а ту је било и жена и деце и становништва који код мене у улици исто, ту је било становништва, било је у Русина, Хрвата, који су се конкретно код мене склањали у подруму, не само Срби,

а ја говорим за ових пет, шест момака који су били спремни да се боре, да иду. Тако је и код њега 15-ак а ово друго су били старци, жене, деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је он обавестио за то оружје, не мислим Вас лично него ове друге за то оружје?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја сад не знам госпођо судија стварно како је то дошло, ми смо знали да повремено се ми видимо, шта ћемо, како ћемо, рекох напашће нас, немамо ништа, шта да радимо и онда је он, како је он то организовао да је дошао камион војни тамо на Петрову гору и онда се то истоварало, узимало колико теби треба и тако узимало се без икаквог потписа, реверса, без ишта тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде нам још кажите како сте изгледали тад, како сте били Ви обучени, неки цивилно, неки униформе?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па доњи део сам имао панталоне војне, а горе сам имао нешто цивилно, сад шта стварно не знам. Имао сам браду дужу, ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте носили браду?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, јесам. Ја од 1989. носим браду, значи две године пре избијања сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а косу, дужу, не?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Косу, то па да, сад сам мало, имао сам косу тад дужу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужу, оно као да може да се веже у реп или?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па нисам баш, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли носили нешто на глави?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тад, говоримо о том дану или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да о том дану?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тог дана нисам носио ништа, него касније сам набавио неку шајкачу и онда касније сам носио шешир неки цело време, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шешир? Добро и ајде нам сад мало за овај дан кажите како је ишла та акција, мислим то мени, значи тих 30 крећете и тако даље, каже крећемо у 14 да се спојимо, како је то ишло?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, пошто има улица та Свеозара Марковића, не цела него то је поливина Светозара Марковића, неко иде левом страном, неко десном страном иде се од куће до куће, виче се, Мирољуб је чак био сам себе ранио тада пуцајући у браву да отвори да се уђе у двориште и тако, викало се «Југословенска народна армија, изађите, предајте се», неко је изашао, неко неће да изађе и онда смо се задржали тамо где, одакле се пуцало. Ту смо онда, мало размишљамо како ћемо да се не изгине да буде што мање губитака, ко је имао бомбе, бомбе, ко није ништа и онда се бацају бомбе, улази се у кућу. Е, сад ако се пружи отпор пуца се, ако не, ако се наиђе неко на од цивила, ето и тако се ишло скроз, кућа по кућа док се нисмо спојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И онда ту стајали смо једно 15-ак минута, знам да је Јакша са неким официром разговарао да се мора ићи даље и онда то, како да вам кажем, није то било неке организације да је тачно знао ко шта ради, е ти сад мораш то, ти мораш то, ти идеш овако, ти идеш онако, не, него као руља јер ја ни у

гарди, ја сам служио у гарди, нисам учио како да водим уличну борбу, не, не знам и онда како се ко снашао, како ко уме и зна идемо, ајде идемо. Ови иду с овом страном, ови иду с ове стране, нико нама није рекао ајде ти мораш ту, ти мораш ту, него једноставно, спонтано се ишло, неко је брже ишао. Ја нисам с овом мојом ногом баш могао да будем први. Тај први дан госпођо судија, то је било смешно, ето кад морам тако да кажем. Ми смо мислили да ћемо ми завршити рат за два дана, то је тако ишло некако брзо, видимо усташија, непријатељ бежи, нама смешно, милина, рекох ево нас у центру и готово, тако је то ишло некако, не знам ни ја. Ни они се нису надали да ће то тако ићи. Ипак кад је дошла војска, тамо су били тенкови, сад не знам колико, тенк против пушке, ни они онда нису имали неко наоружање богзна какво, мада смо тако наилазили, имали су пушке, имали су и они паповке ове обичне и бежали су. Ко није бежао тај изгинуо је тамо људи, видео сам и ја сам конкретно тај дан убио једног. Ето то је тако ишло, иде се од куће до куће, упада се, бацају се бомбе тамо где је сумњиво кроз прозоре, где се може кроз врата и одмах тог момента се улази унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Да констатујемо да сте углавном испричали као и код истражног судије 11. маја, ја мислим 2009. године, је ли тако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да кажете?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да видимо сад, по закону да Вас ја не питам, имам ја ту нека питања али прво ће тужилац да Вам постави одређена питања, то је сад неки нови редослед по закону и тако.

Оптужени у свему остаје код одбране коју је изнео пред истражним судијом 11.05.2009. године и даље према аудио-видео запису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дали сте своју одбрану, оптужени је рекао ово што је констатовано техником, рекао је везано за оружје како је до оружја дошао и ко му га је дао. Мене интересује касније попуна муниције и бомбе од кога је добио и када?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Бомбе сам добио још на Петровој гори и то две, три, не знам сад, не могу тачно да прецизирам. Ми то нисмо сви, то је било мало бомби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то оно о чему сте говорили везано за долазак наоружања из Негославаца војним камионима?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, што се тиче бомби да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Реците да ли знате где се налази део града Сајмиште у Вуковару?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли сте тада знали?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где се налази улица Другог конгреса СПЈ у Вуковару, тако је тада имала назив?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тада нисам знао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тада пролазили тим делом града који се зове Сајмиште када је била деблокада касарне, говорим за тај датум 14. септембар?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тог дана се није дошло до Сајмишта.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете породицу Лакетић?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли познајете породицу Север?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно да ли познајете Блаженку Север?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не. Пардон, извињавам се ја да жену видим, ја да жену видим ја бих је можда препознао, ако је она вуковарчанка вероватно бих.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам само по имену и презимену овако?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците чиме сте се бавили пре рата?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Био сам аутолимар, добар аутолимар и 1989. године сам због повреде ноге или 1990., сад тачно нећу, 1990. сам се пријавио у Бач овде у Србији као таксиста.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте радили као таксиста у Вуковару пре рата?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Радили, ја сам онда био једини таксиста и они нису имали обичај, навику ту да се вози таксијем. Јесам, али нисам радио баш као прави таксиста, водио сам се као таксиста због социјалног, пензионог и то.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тога дана, рекли сте у Вашој одбрани да је било пуцања, бацања бомби, начин на који се вршило то од куће до куће, да ли сте тога дана улазили у неку кућу која је имала подрум и подрумску гаражу?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тога дана улазили у двориште неке куће?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте ишли у ту акцију, да ли сте били том приликом сами или је неко био са Вама?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па никад.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У близини Вашој, извињавам се?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Никад нико није био сам, увек је по двојица, тројица, бар због не дај боже рањавања и тако баш да нисмо сами увек двојица, тројица, некад и више.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је био тај положај противничке стране хрватских тих формација, кажете да је то било на 200 метара од вас? Да ли можете да нам кажете отприлике улицу или део града уколико се сећате?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То кад сам рекао 200 метара то сам мислио конкретно у Новој улици тамо где сам боравио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Новој улици?
ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у овој прилици када је кренуто у ту акцију, да ли сте кренули у ту акцију када је противничка страна била на неком растојању од вас или како је то било, јесу ли се они већ били повукли?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У Светозара Марковића, у тој Светозара Марковића, ја не познајем више добро тај део Петрове горе, говорим због имена улица, знам овако да покажем, а не знам сад како се звала. Од Петрове горе до Светозара Марковића рецимо било је, не могу сад прецизирати, 300 метара, 500 метара. Е, од тих 500 метара то је већ било ризично улазити, значи од Петрове горе до Светозара Марковића већ су почеле, не почеле него било је опасно да се иде и ту су већ почеле кад су видели нас, да се пуца на нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било противничких снага на делу, у делу града које се зове Сајмиште?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То сам касније, тај дан не знам, али касније тамо је исто било отпора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да определите неку улицу као неки репер да кажем, неки оријентир за нас да би се могли снаћи?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Касарна, тамо касарна то је тај део Сајмишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је део Сајмишта?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у односу на ту касарну противничка страна где је била стационирана, где је био пункт?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Још овамо према Петровцима, том страном где смо ми сад кренули први дан, значи овамо назад. Сајмиште, то је већ се улази, тамо се иде према центру, значи овамо назад ту су били противничка страна, малтене на почетку Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да видмо Ваш бранилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја ћу само једно питање, с обзиром да можда само да појаснимо нешто. Ви сте данас рекли на питања председнице већа, односно давања одбране, споменули сте из те куће кад сте нешто говорили. Да ли сте мислили на ту кућу коју тужилац спомиње и да ли Ви знате уопште ту кућу или мислите, или сте мислили на ту кућу из које се пуца на вас кад сте говорили о примеру ради?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта кад сам говорио?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте рекли када Вас је председница већа питала, можемо то и да вратимо, Ви сте рекли из те куће, кад Вас је питала како идете, па је рекла ако се пуца из те куће, да ли сте мислили на ту кућу, да ли уопште знате која је та кућа у оптужници или сте дали пример неке куће?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам само дао пример.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја сам хтео само да се ту појасни да не би остало.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, то сам пример како је текло.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немам друга питања никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад ја да Вас питам. Пошто да то разјаснимо, шта је Вама било са ногом, какви су то били проблеми?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја сам имао тешку саобраћајну несрећу, требао сам остати без ноге пре избијања сукоба осам година и дан-данас имам проблем са њом тако да сам се тешко кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли да трчите или нешто посебно да се обујете или сте вукли ту ногу или сте нормално ходали? Разумете?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам нормално ходао него ставим два стезника, еластични завој, стегнем колено и онда ми то не бежи, колико-толико фиксирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, него мислим да ли сте могли да трчите?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брзо да ходате?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па брзо да ходам јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли вукли ту ногу или сте нормално ту ногу користили?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ево ја има, толико могу да савијем, трада сам исто могао толико да је савијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте могли скроз да је савијете у колено?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми, ако Ви нисте територијална одбрана и ако сте ви тако нека група људи која иде, зашто онда вичете људима «отварај врата, ЈНА»?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, када смо са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда вичете, «ЈНА», ако ви нисте ЈНА, нисте ТО, нисте, него онако сами идете и представљате се као ЈНА?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то су и ови партизани, како ја кажем, ЈНА, то су и они говорили, млада војска, ко су били, ја мислим да су војска, то су и они, па смо видели од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте од војске?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, како ћу да кажем, овде Станко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам само, хоћу да кажем, нисте били јединица а добили сте оружје, тек онако, а викали сте, «овде ЈНА», само то питам, ништа друго.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, тако је било, видели смо од њих како су они почели. Касније се чак појавио и оно борбено оклопно возило са мегафоном, «Југословенска народна армија, предајте се оружје, гарантујемо за вас» и тако и онда смо, шта ћемо, како да кажем другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте водили ту борбу за ослобађање те улице, јесте се на неки начин споразумевали са онима који су напред и онима који су позади и тако, који иду?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке мотороле или како?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Додуше, тих дана, првих, не говорим само о том првом дану, рецимо наредних десет дана, нисмо се споразумевали никако. Ја сам тај први дан конкретно нашао у том једном бункеру, где смо имали мало већи окршај, моторолу, ваљда побегао па није стигао да узме и ето, то је моја прва моторола, па сам онда касније ускладио са овим који је имао у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био са Вама на тој вашој страни улице, у тој Вашој групи?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Био је покојни Мимо, био је Боро Опачић, он је исто изгинуо у Босни, био је Миленко Окановић, он је дошао из града од мене, био је Гајић, матори Тапало, можда још неки био сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видите добро оне који су на другој страни улице, ви на једној, они на другој и видите се?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, видимо се, да, сада се видимо, сада се не видимо, ако уђу у кућу, тада га не видим и онда га видим тек тамо трећа кућа, пошто иде баштама, не иде више улицама, опасно је ићи, онда само провири кроз капију и онда знам да је тај део овај без непријатеља, да ту нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чисто?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, тако да онда ми можемо ићи са ове стране, да се не би међусобно, пуцали један на другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прво када се, када се елиминише то неко место одакле се пуца на вас, да ли се прво баца бомба, па онда улази или се прво пуца или се позива то, «овде ЈНА» или како то иде?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, зависи од ситуације, тамо где се могло ући у кућу, где је, то су куће које су имале двориште, капије, која је била откључана капија, то се улазило у двориште, негде се и не морају бацати бомбе, нисмо ни имали бомбе, нема, и да смо имали, то је морало да се пази баш за бункере и шта ја знам, не тек тако да бацамо бомбе. Било је муниције, имали смо по један рап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли се прво позива или се прво баца бомба или се пуца или се улази тек онако?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Прво се уђе у двориште, прво се, склонимо се и позивамо и ако не, ако осетимо прилику, ако осетимо да се може ући без бацања бомби, ми улазимо без бомби, ако је нешто сумњиво, бацамо прво бомбу и онда улазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте заробили тада некога од Хрвата, мислим од супротне стране?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја конкретно не, а видео сам, видео сам, један Хrvat се предао, зато сам се и враћао са те стране, предао се држећи овако руке и неко је са те стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више главе, на потиљку?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, ту је држао бомбу и то је неко приметио и убили су га и онда када сам се враћао тај дан ту, видео сам да је мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте тако причали код истражног судије.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја мислим да сам споменуо, не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте улазили овај, како су изгледали ти бункери?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Од врећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од врећа, то сам хтела да Вас питам, постављене вреће са песком.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је један једини бункер био велики и то знам код куће, то је већ можда двадесет метара до пруге, ту је тај био један једини бункер, тај велики а овамо није било бункера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А иначе тих препрека као тих врећа са песком није било у тој улици?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, да, било је на тој раскрсници, на тој раскрсници, али то није био бункер, то је, можда тако висине, метар, не знам ни ја шта ће им то, зашто, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте код истражног судије да није било подрума у тим кућама. Како сте то, да ви нисте улазили уопште у подрум?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Гледајте, ми морамо да разјаснимо шта је подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам, шта је подрум.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Како за кога, знам са десне стране, сада када прочитам ово, ја знам да је то насеље «Други конгрес», то је насеље «Други конгрес», а нисам знао, да се улица зове «Други конгрес», то је насеље. Ја тај дан нисам ишао у то насеље, а са ове стране, то се звало Пролетерска улица, сада је, не знам тачно сада како се зове, они су то променили назив, мислим Савезне Републике Немачке, нисам сигуран. То су куће са сутереном, то није подрум, ја знам шта је подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сматрате да је подрум ако се дубље улази?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, то је био сутерен и ту се са улице главне могло ући аутомобилом од, под кућу, хајде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под кућу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А подрум онда, колико је по Вама?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па подрум мора бити барем два метра, овај, дубље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви уопште у овом, значи то насеље «Други конгрес КПЈ» нисте ишли?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У насељу не, само том улицом Пролетерском до пруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та улица није у том насељу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, ово је улица, а насеље је овде, десно.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Насеље је десно, гледавши како ми идемо према касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви видели тога дана цивиле?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су радили?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ништа, када сам наилазио, било је и мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивила?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Било је и мртвих, наилазио сам и на мртве, то је било све напољу. Сада, да ли је он био непријатељ или је био цивил, ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не верујем да би тамо цивили остали, не верујем, гледавши сада, шта би они остали тамо, зашто? Сви су се они повукли, ко се није борио, неспособни, не знам ни ја, у центар града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, практично, на том делу, где сте Ви вршили то ослобађање, јел тако, ослобађање те улице, са супротне стране, ту није било цивила, јер су они изместили цивилно становништво у центар.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На почетку, госпођо судија, ни они нису били сви у униформама. Е овај конкретно што сам ја убио, имао је горњи део униформе, доле је имао, не знам, или фармерке или патике и да, ми смо гледали како су бежали, исто су били шаролико обучени као и ми, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са оружјем?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Са оружјем, да, исто тако. Е сада, ови мртви на које сам ја наишао, пошто ми нисмо имали оружја, то је било исто цивила, можда је неко покупио оружје и нормално, да сам ја наишао, ја бих покупио то наоружање, што да остављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој улици, да ли се на вас пуцало само из тог места где су ти заклони, где су те вреће са песком или и из других места?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па пре врећа песка се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, из баште, из куће?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Из кућа, из кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из кућа?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, конкретно, рецимо, из прве куће, значи овде је чистина, ту није било ништа, из прве куће се доста пуцало и онда имамо ватрену подршку и ови млађи, способнији, они претрче улицу уз Божју помоћ, ето тако и дођу до куће и онда престаје пуцање. Е сада, они су имали времена да побегну кроз баште тамо, тамо има једна велика рупа циглана, да побегну. Наилазили смо, пуца се из ове куће, када уђемо унутра, нема никог, значи побегну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте видели да су у оптужници неки људи мртви.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека жена повређена, преживела, повређена и везују то за Вас. Како је то могуће ако Ви уопште нисте били у тој улици? Мислим, ко је био у тој улици онда?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У Пролетерској јесам, али то је «Други конгрес», ја стварно не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји могућност да сте Ви, на пример, погрешили?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји могућност да сте Ви погрешили у називу?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је ту неки неспоразум у називу, као ово, подрум, сутерен и то? Да ли има можда те могућности?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја јесам улазио у сутерен, у ту Пролетерску улицу, из Пролетерске улице, значи, кућа, има ред кућа, има неких нових кућа, па онда су старије куће имају. Ја јесам улазио у две, три куће ту, па онда имам потребе ту да

уђем, па изађем, па прескочим две, пошто већ су очишћене, да тако кажем, морам тако да се изразим, да схватимо, па онда идем у другу кућу, трећу и тако. Не идем ја сада кућу по кућу, нема потребе, ако је неко од бораца већ био у тој кући, шта ћу ја сада ту унутра, значи прескачемо куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали сте овај спис и видели сте вероватно, да ова жена каже да је Вас препознала, јер сте Ви овако били познати у Вуковару као што кажете, једини таксиста.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Госпођо судија, ја не кажем да ме можда није препознала, али ја се те ситуације стварно не могу сетити. Било је ту, кажем, жена и цивила, прођем крај њих, могуће да је она мене видела, ја то не спорим, али ја ту ситуацију ја то нисам направио. Да сам хтео, ја бих те људе убио, не њих, него све, што бих ја сада направио неку, неку разлику између њега, тебе и овог, оног, зашто, све би их побио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би побили, ту нека баба?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А зашто би убио сада њих двојицу, зашто? Колико видим, као нема ту наоружања, нису имали наоружање, зашто бих убио ја њих, зашто. Па ја сам наилазио на још таквих. Па, зашто онда нисам и те убио? Не, не, стварно не разумем. Зашто терети она мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, можда Вас је видела, али Ви то сигурно нисте урадили?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не, нисам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, што терети само мене, па што мене само? Познаје Миленка, Миленко је мртав, познаје овог Загрецког, колико видим, Загрецки није тамо ни био, плус је запослен у њиховом СУП-у, МУП-у, не знам ни ја више како. И ко је остао – Станко Вујановић, хајде Станко је већ осуђен за Овчару, хајде сада њега ћемо очистити и готово, иако је добио двадесет година. Ако је то у интересу ове државе, да то тако се ради, никаквих нема проблема, госпођо судија, реците, Станко Вујановић јесте убио те и идемо даље, завршили смо случај и готово, нећемо дирати никога другог, ја сам и на то спреман, ако је то тако. Ја сам за Овчару добио госпођо судија, знате, двадесет година. На основу чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да имате, ја мислим за месец дана шансу да расправљате о Овчари, немојте сада са мном. Него мене ово интересује, зашто та жена можда је и видела и сигурно, можда Вас и зна.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви тако нешто сигурно не би урадили, не би сигурно те неке бабе дирали и тако даље?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Зашто, какве бабускаре, шта ћу ја са женама, бабама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили са цивилима тада које нађете?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, видели смо жене тамо, видео сам ипак да је било и неких жена и то.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам ја, ко сам ја био, то је први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте видели, мислим, шта се десило са њима?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам видео и чак да је, да су санитарским возилом, односно овим аутомобилима, одвежени у правцу Негославаца, Петровац, када мешам та два правца, одвозе се. Сада, куда се одвозе, ја не знам, ни ко се одвози, ни ко их одвози, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни питали шта је?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кога да питам, шта имам питати тамо, неко то води некога, вози, шта ћу питати, па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајде сада тако да завршимо. Чланови већа? Не? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео сам, оптужени је сада дао објашњење због чега би неко њега теретио, конкретно та жена, рекао је да је то, овај, да је она сазнала за тај случај «Овчара» и за његово име и да је онда због тога, обзиром да су сви остали људи мртви, најлакше је било на тај начин да то каже. Међутим, ево у списима има исказ који је она дала још пре покретања «Овчаре», то је 02. август 2002. године, тамо у Суду у Вуковару, у том поступку који је тамо вођен, па сада бих то предочио оптуженом да се изјасни око тога. Да ли може то?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председнице већа, ми те доказе нисмо извели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али су овде у списима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И окривљени није рекао да је зато што је он осуђен у «Овчари», он је рекао, она је рекла да познаје и овога и онога и он ради у СУП-у, да је могуће да га је видела тамо, али да он то није направио и тако повезала, није рекао да је зато што је осуђен на «Овчари», дакле мало је искривљено, то ћемо видети у транскрипту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је лакше њега, зато што је већ осуђен на «Овчари», али у сваком случају, ситуација Вам је следећа, ситуација је следећа – та жена, Блаженка Север, сведокиња овде, оштећена, та која је лреживела, она Ваше име и Вас спомиње, разумете, каже, «Такси Станко», то је био Ваш надимак у то време?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био Ваш надимак?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Мој надимак је Ћане, али само у ужем кругу породице, нико ме никада није звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ћане у ужем кругу, она жена Вам није у ужем кругу. Како су Вас то, «Такси Станко» су Вас тако звали, јесте имали тада такси, од 1990. године?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, она Вас пре него што је овај поступак дошао овде, пре него што је почела «Овчара», она прича о Вама.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Могуће да ме зна, зашто ме не би знала? Можда је, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда и Ви њу знате?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Можда и ја њу знам, да Ви сада имате слику, ја бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би Вас спомињала као извршиоца, то Вас питам?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па, кога ће. Ја да сам се нашао у њеној ситуацији, да ме је непријатељ ранио и да сам познао, ево сада, да сам познао некога, њега да сам познао, он остао жив, знам његово све, значи да је осуђиван, да је у затвору, нормално, што се она није сетила друге године да ме тужи, него колико је то прошло времена, шта је радила тих пет, шест, седам година, не знам ни ја колико? Зашто? Где је, за тих седам година, шест, колико је прошло, где је био Станко? Био Станко на слободи, што није покренула поступак? Него, ја бих исто се тако, када бих некога препознао, знам Окановић је мртав, овај ради у СУП-у хрватском, не смем пуно да чачкам, ајде Станка ћемо најлакше, и ја бих исто тако рекао, јесте, Станко је, иако није, мени то неко мора из освете, ја неког морам. Па она не може, па ја верујем да она не може видети ни «С» од Србина, а не Србина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то пука жеља за осветом Србима, па онда тако Вас?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја не знам шта је, али за те њене повреде, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И муж јој је настрадао.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И муж јој је после настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Али, колико видим из списка, сада из списка, муж јој је био у «зенгама», вероватно је имао добру ону пензију од мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је вероватно због тепензије поднела, мислите или не, ово што сада пишу новине у последње време, да су масовно подносили?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Највероватније због тога, да. Ја сам хтео у «Овчари» да кажем једној, овај, сведокињи, жени од мог пријатеља, можда и знате о коме је реч, Јањић Бори, који није нађен, хтео сам јој рећи, теби није стало до Боре, теби је стало до пензије његове», али ја њу врло добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет Ви за «Овчару»?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко нешто да пита? Не? Имате ли Ви још нешто да кажете?

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите мало, да се договоримо за даљи поступак.

Оптужени Станко Вујановић је завршио са излагањем одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се сада договоримо, хоћемо ли да позивамо ову сведокињу – оштећену Миру Патковић или не, непосредно или да читамо, мислим само питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако одбрана предложи да се саслуша, ја немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате ништа против да се чита, на пример, за тај догађај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може да се чита, а одбрана ако предложи да се саслуша, ја немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате против ништа да се чита, на пример?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако одбрана предложи да се саслуша, ја ћу пристати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана шта ће предложити, оштећену? Не Север, наравно, она чији су родитељи настрадали.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ми имамо иначе проблем у овим суђењима за ратне злочине, јер, малтене, та истрага иде профор ме, наши сада тужиоци више, истражне судије не могу, малтене, да иду тамо, истрагу обавља опет трећи пут, иако је тамо некада вођен поступак, исти истражни судија, не пита то, не пита то, ни путем видеолинка и тако даље и онда ми добијамо само оптужницу и те њихове исказе. Ево сада смо око ове Север и Ви сте питали зашто и тако даље. Подигнута је оптужница, водио се поступак ево у једном предмету у садашњој истрази, водио се поступак шест година у Хрватској, човек где је терећен за убиство. Три пута је сведокиња, жена од 85 година, која је доживела трагедију, давала исказ. Наше Тужилаштво је преузело, преузело истрагу од Хрватске, три пута је она била саслушавана, жена је, Богу хвала, дошла овде у истрагу код судије Дилпарића и он је питао, да ли Ви познајете тог човека, каже, «да, ја га познајем». Нико је никада није питао, да ли је тај човек Вама то и то направио, не, то није тај човек био, него то. Дакле, морали смо овде да спроведемо, али то је само једна десетина сведока који су били и сада опет очекујемо из Хрватске и знамо како и знамо како питају и у ком правцу иде. Зашто овде, зашто онда нису неки други ту оптужени у Хрватској као саизвршиоци, не знам ови које она спомиње? Дакле, ми морамо и инсистирамо да се ти сведоци овде путем видеолинка, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, ја сам питала за Миру Патковић која је кћерка покојног Адама и Руже Лукетић и која је њих видела десет дана пре овог догађаја и тек после тога сазнала шта је са њима и уопште не зна ко је оптужени.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Знам, она је чула то касније да јој је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она ево каже: «Њега нисам познавала, уопште не знам ко је та особа». Мислим, да ли њу да зовемо или не? Значи, само правимо концепцију суђења, ништа друго.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мира Патковић, јесте читали то, јесте Ви добили?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Без обзира на то, њој се могу постављати контролна питања, али ја бих морао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете контролна питања, онда у реду, ако има контролних питања, у реду.

ОПТ.СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да се само ово прочита.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, сада ја не знам да ли ти хоћеш или не желиш, морамо то видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде за њу касније да одлучимо, евентуално, знате, прво су нам оштећени онако, тако је тај неки редослед који постоји, па онда да видим да ли њу евентуално да зовемо или не, да позовемо ове друге сведоке, у реду, ја само за њу питам, жена која за сада, хајде да њу оставимо за касније, а за сада да позовемо следећи пут оштећену Блаженку Север и кога још, тужиоче? - Слободана Загрецког, хоћемо да зовемо или не, има ли потребе или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Позовите га, да не испадне да ја сада нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, што Ви сада тужиоче, питам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Апропо овога што је рекао бранилац, ради знања и равнања, Тужилаштву за ратне злочине је уступљен овај предмет против Станка Вујановића, али су исто тако против њега уступљена још четири предмета, међутим, Тужилаштво није преузело везано за то, него је нашло да нема ту основа, тако да није баш све то тако да се преузима «здрово за готово», него само за оно за шта се процени да има основа. Ето толико само о томе да заиста не бих волео да се нешто око тога износи што није баш тако, а иначе немам никаквих, овај, не противим се извођењу доказа, да се позове, да се обезбеди све, да се утврди права истина, зато смо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, онда ћемо да позовемо, хоћете да позовемо и Миру Патковић и Блаженку Север и Слободана Загрецког, па и доктор Ђорђе ако дође.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто? Начелно може да буде сведок да нема никакве везе, да је postfestum нешто сазнао и тако даље. Али ми не знамо и зато ја сада argo не могу рећи, не морамо је звати. Хајде да сачекамо, да изведемо ове доказе, па ћемо видети, можда ће она дати неку или ћу, ће њу неко од ових сведока споменути или не знам где је био, под којим околностима, можда ће се исказати потреба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, ипак то да оставимо за крај доказног поступка, да видимо кога би позвали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да видимо сада да се договоримо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ми смо у приговору на оптужницу навели то, ми смо истакли ту приговор, а и Тужилаштво потврђује, да су четири поступка добили против Станка, значи четири поступка се воде у Хрватској, односно, хајде да кажемо три. Ако су сви за ратне злочине и ако мом брањенику се суди за «Овчару», ако му се суди за ово, кривично дело по самој природи и карактеру је продужено дело када се ради о ратним злочинима. Не може бити сто кривичних дела за ратне злочине, па да се ради о некаквом реалном стицају, него се ради о продуженом делу, све те радње. Зато бих ја предложио да Ви тражите од Министарства правде Хрватске све податке о томе, где и када је вођена истрага, за које кривично дело, говоримо о ратним злочинима, да ли је и у

којој су фази ти поступци, да ли је донета нека мериторна одлука, у смислу обустава поступка и тако даље, значи и да нам доставе документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мимо овог поступка који је уступљен?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим овога који је уступљен.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мимо, па ја сада не знам да ли је то, дело би било по хрватским законима, ако је тамо за нешто друго било или како је ишла истрага, па је поступак обустављен, онда ће се ту наметнути некаква процесна питања о којима још за сада не желим да говорим, али се ради о једном продуженом делу. Данас јесте Тужилаштво донело, знамо како та сарадња иде, знате колико ови, као некакви споразуми, то ништа не вреди, ништа не вреди, ко се то споразумео меморандумом? Наше Тужилаштво процењује онако, овде мислимо да можемо, а ово нећемо, ако се тај поступак води тамо, зашто, ако би овде био ослобођен за «Овчару», за ово дело, зашто он сутра не би могао да иде у Грчку на летовање? Зашто наша држава онда дозволи да се тамо води поступак и да буде суђен и да има потернице? Имамо то селективно, примедбу и зато бих ја молио да овде видимо коначно, ја се надам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се све води против оптуженог Станка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се надам да ћемо овде да видимо коначно, да ће ове две државе коначно ставити то нешто на тапет или на било који начин, али законом да се утврди више ко ће бити гођен, ко неће бити гођен. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овако, ево овако, ове сведоке из оптужнице позваћемо за 17.06. у 9,30 часова, уколико Вама то одговара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо ми тада «Овчару», судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да Вас питам, када је «Овчара»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 14. до 21. јуна имамо «Овчару», мислим, колега и ја имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато и питам, хоћете онда, имамо 11. јун, такође је слободан, сем ако се нешто не припремате и то је то што је од термина, или 11. јун, то је петак, значи ако се одбрана тада не припрема за «Овчару», ако сте заузети тада, остаје нам септембар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја могу и 11. јуна, не знам колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Судија, сумњам да ћемо ми то успети припремити, ја бих молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам сигурна ко ће од ових сведока моћи да дође, видећемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то, боље онда да оставимо за септембар да видимо како ћемо, да можда прибавимо и ове податке, па ћемо решити, можда и неке процесне сметње и тако даље, па да онда имамо и та два дана, јер ово ако један дан, па само један сведок, онда ћемо опет отићи у септембар. Боље у септембру да узмемо, ако се Ви слажете, два дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам рекао, Ви сте питали, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми за сада немамо, ја не знам сада то како смо слободни, да ли смо заузети у септембру. Браниоче, имате ли Ви нешто у септембру, да ли сте заузети, када идете на одмор? У септембру радите, немате ништа заказано?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ови на Трговинском, они заказују осам месеци унапред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајмо онда 07. септембра.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДЛОЖИ.

Нови главни претрес се заказује за:

-07. септембар 2010. године у 9 часова и 30 минута,
судница број 4.

Позвати:

- оштећену Миру Патковић,
- оштећену Блаженку Север,
- сведока Слободана Загрецког,
- доктора Ђорђа Алимпијевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би за тај дан било довољно, у 9 и 30. Дакле, видимо се у септембру.

Довршено у 11 часова и 12 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА